

Христось и свето то *причащеніе* на свое то пречисто тѣло и на честна та си кровь което Самси преподаль на Апостолы тѣ за прощеніе на грѣхове ты; при { отъ режде-  
ніе-то на  
све-то то  
причащеніе.

друмвалъ еще ученицы тѣ си да се обичатъ единъ други, и предказалъ на Петра, чи и Той ще се отхвърли отъ Него; найсетнѣ казалъ на ученицы тѣ си единъ твърдѣ Утѣшителъ рѣчь, коимъ то заключилъ събѣ молитва, и { Іоан. Гл. 14.  
ст. 15. 16. 16.

отишълъ презъ нощъ та събѣ тѣхъ на алеонска та, т. е. Маслинена-та гора. При село то гетсиманія влѣзналъ въ градина та и се молилъ, кѣто се отдѣлилъ отъ ученицы тѣ си, които спали тогава. Подырѣ сред-нощъ дошълъ Іуда събѣ Римска та стража и събѣ пѣлкатъ (бивюкѣтъ) на Іудейски тѣ сѣднически слуги, и, кѣто цѣдунѣлъ Христа, далъ имъ презъ туй знакъ, чи е този Христось, и имъ го предава, споредъ както се надумали. На Христа не было твърдѣ трудно, не само да вуспрѣ дързость-та на тѣсы разбѣснены опачници, но и тѣхъ самы тѣ да погуби, кога то само отъ една негова дума: „Азъ есмѣ, нападали на земята. Амж Той събѣ покоинъ духъ имъ, се оставилъ да го земнѣтъ, укорилъ Петра, кѣто отрѣзалъ ухо то на нѣкой си слуга на име *Малхе*, и реклъ, чи чашѣ тѣ, която му е наготвилъ Отецъ атъ, трѣба да ѣмъ испіе.

#### §. 14.

#### *Осжданіе то на Хуісти за распъваніе.*

Испратени-тѣ срещу Христа воини, кѣто го свързали повели го, само Него едного, оставенъ отъ сички тѣ си ученицы, при Анна кой-то преди былъ Первосвещеникъ, а послѣпѣкъ при Первосвещеника-тѣ *Каіафи*. у кого то { Іоан. 18. 13.  
г слѣд. Мат.  
26. 57-75.

се былъ събралъ върховный атъ събѣтъ. Тукъ обевилъ Іисусъ, чи Той е обѣщанный-атъ Христось и сынь Божій. За това го присѣдалъ сичкій-атъ събѣтъ единоголасно за смъртъ, и подырѣ това гобили и мѣчили, люто,